

om Jagten af 8de Maj 1894, § 9, mod at drive Jagt i anden Mands Sædemarker udvides til ogsaa at gælde Roemarker fra 1ste Maj, indtil Roerne ere optagne, saa er det en Bestemmelse, som tiltaler mig, idet jeg staar paa det samme Standpunkt som den Gang; at Brugen af Jorden gaar foran Jagtretten. Men som jeg ogsaa har sagt til ærede Medlemmer af Udvalget, er denne Bestemmelse ikke tilfredsstillende for mig, idet Ordet „Roemarker“ ikke er udtømmende. Udvalget har da ogsaa under Ændringsforslag Nr. 3 forandret „Roemarker“ til „Rodfrugtmarker“. Derind under gaa jo alle Slags Rodfrugter, som det ogsaa blev nævnt af den ærede Ordfører, Kartofler, Gulerødder osv. Det vilde jo ogsaa se underligt ud, hvis man fritog Roemarkerne og ikke tog de andre Rodfrugtmarker med. Men derved er at bemærke, at det gode ved denne Bestemmelse fuldstændig svækkes ved Ændringsforslaget under Nr. 4, der foreslaar: Ordene „indtil Roerne ere optagne“, forandrede til: „indtil 1ste Oktober“. Saaledes som Lovforslaget er nu, maa man ikke gaa i Roemarkerne, forinden Roerne ere optagne, men nu maa man begynde at gaa i Rodfrugtmarkerne fra den 1ste Oktober; man kunde jo lige saa godt have sagt: fra Harejagtens Begyndelse. Dersom disse Bestemmelser overhovedet skulle faa nogen Betydning for Brugerne af Jorden, bør Lovforslaget affattes saaledes, at der staar: indtil Rodfrugterne ere optagne. Kan dette ikke gennemføres, ere Bestemmelserne for mig intetsigende, og i og for sig kan jeg ikke betegne dem anderledes end med et mildt Udtryk som betydningsløse. Naar den ærede Ordfører udtalte, at den 1ste Oktober var en Del af Roerne optagen, maa jeg sige: ja, det kan nok være, men det er vist ikke ret mange. Paa samme Maade gaar det med Kartofler, der optages først omkring den 1ste Oktober. Og der tilføjes Roerne og lige saa Kartoflerne lige saa stor Skade, efter at de ere udvoksede, som i Væksttiden. Thi naar en Jæger gaar hen over en Kartoffel- og Roemark og træder dybt i Jorden, vil, naar det er Regnvej, Regnvandet bore sig Vej gennem de Steder, hvor han træder, ned til Rodfrugterne, og saa er man sikker paa, at de i de allerfleste Tilfælde blive fordærvede. Jeg mener, som sagt, at en saadan Bestemmelse var heldig, men saaledes som den her er affattet, er den ikke rigtig. Skulde den ærede Minister stille sig selvillig over for Lovforslaget, saaledes som det nu vilde komme til at foreligge,

hvis alle de af Udvalget til tredje Behandling stillede Ændringsforslag vedtoges, vilde jeg helst, at man stemte mod en af Bestemmelserne, for at man kunde være sikker paa at faa Forslaget tilbage fra Landstinget; forkaster man saaledes Ændringsforslaget under Nr. 2, er man vis paa at faa Lovforslaget tilbage fra Landstinget. Saaledes som Forslaget foreligger her, kan jeg ikke se andet, end at man ikke opnaar, hvad man har tilsigtet, men dette vilde man opnaa ved at ændre § 3 saaledes, som jeg her har omtalt, og jeg mener, at man bør gøre det.

R. Sørensen: Som Medlem af Udvalget vil jeg udtale, at jeg kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Jeg finder det ganske naturligt, at Fredningstiden for Harer bliver forlænget. Det viser sig nemlig hvert Efteraar omkring i Kommunerne, naar man holder den bestemte Jagtdag eller Jagtselskab, at naar Vildtet om Afteneu skal sælges, er der en hel Del smaa Harer og Killinger som slet ikke er til nogen som helst Ting, og det er derfor fuldt berettiget at forlænge Fredningstiden saaledes, som der her er foreslaaet; Udvalget har ogsaa været enig om, at det er nødvendigt. Det samme kunde jo for Resten have været Tilfældet med Hensyn til Agerhøns; paa det Tidspunkt, da man begynder at skyde Høns, er der en hel Masse smaa Kyllinger, som ikke ere til nogen Verdens Nytte, og det vilde derfor være ønskeligt, om de fik Lov til at gaa lidt længere. Men den Bestemmelse, som Udvalget foreslaar, om, at Roemarkerne skulle være fredede indtil 1ste Oktober, vil blive en indirekte Støtte ogsaa for Hønsene, idet de der kunne finde Skjul og Dækning. Den sidste ærede Taler udtalte, at han ikke kunde gaa med til Loven, medmindre det blev saaledes, at Roemarkerne bleve fredede i deres Helhed. Jeg mener, at det er et fejlt Syn paa Sagen, thi den 1ste Oktober ere Roerne afgroede og fuldt udviklede, og saa tror jeg ikke, at det vil kunne gøre nogen Skade, at Jægere færdes der. Skulde man vente, til Roerne vare optagne, vilde man overhovedet aldrig komme til at udøve Jagt paa disse Marker, idet det jo viser sig, at der midt om Vinteren er Roemarker, paa hvilke Roerne endnu ikke ere optagne. Skal man overhovedet have Tilladelse til at drive Jagt i Roemarkerne, tror jeg, at det vil være passende at sætte Fristen til 1ste Oktober, saaledes som Udvalget har foreslaaet. Og jeg mener heller ikke, at